

[Christmas Møller.]

ganisationerne skal have deres Indflydelse derved, at de placerer de enkelte Kandidater i de Kredse, hvor de mener, de er særlig egnede, og hvorved de maaske ogsaa i særlig Grad giver Udtryk for, hvem den mindre Del af et Parti, som tilhører en Organisation, ønsker valgt. Men Organisationerne skal begribeligvis ikke have den Magt, at de suverænt skal bestemme, hvem der skal vælges — det skal Vælgerne.

Vi har haft nogle enkelte Eksempler paa, at Organisationernes Magt er blevet brudt; vi har haft det dels i Odense Amt og dels i Aarhus Amt, og vi har haft det i adskillige andre Amter, og jeg for mit Vedkommende maa sige: Jeg har været enig heri. Allerede det, at Organisationen foretager Opstillingen, giver den en meget betydningsfuld Magt, men saa skal der være den Ventil, at hvis Organisationen tager fejl, hvis det er helt urigtigt, hvad Organisationen gør, saa skal Vælgerne ved deres frie Afstemning kunne ændre Organisationens Opstilling. Det er det, den nuværende Valglov er Udtryk for, og det giver efter mit Skøn en Arbejds- og Erhvervsfrihed, som maaske nok en Gang imellem kan ramme en og anden, som synes, at det var ham, der skulde have det højeste Stemmetal, medens det er en anden, der har faaet det, men derved er intet at gøre. Og det er jo den Slags Stød, som Verden giver.

Dernæst gjorde den højtærede Indenrigsminister en Bemærkning — den findes Spalte 48 —, som i særlig Grad var vendt til mig. Under Valglovens første Behandling i forrige Rigsdagssamling i Januar Maaned i Aar forelagde jeg for det høje Ting en meget nøje Gennemgang af, hvad det vilde betyde, at man gik fra en Valgmand pr. 1 000 Indbyggere til en Valgmand pr. 2 000. Jeg gjorde naturligvis dette paa det Grundlag, som jeg kunde foretage det paa, nemlig Valgene i 1920 og 1924 — thi andet Grundlag havde jeg ikke end det nuværende Kredssystem —, og jeg paaviste saa, at det var saa trist, at Venstre vilde have faaet et Mandat mere derved. Den højtærede Minister bestred det i forrige Rigsdagssamling, og den højtærede Minister bestrider det til en vis Grad ogsaa i de Bemærkninger, han her har fremsat, men det er blot ikke rigtigt, hvad den højtærede Indenrigsminister siger, for vi taler om to forskellige Ting.

Den højtærede Indenrigsminister taler om en Ændring fra 1 000 til 2 000 kædet sammen med (Indenrigsministeren [Kragh]: Jeg taler om Forslaget) Ja, jeg ved godt, hvad den højtærede Inden-

rigsminister taler om, og derfor gør jeg ogsaa mine Bemærkninger til det, og saa kan Indenrigsministeren bagefter gøre sine Bemærkninger til det, jeg har talt om. Altsaa, den højtærede Indenrigsminister taler om Forslaget, om de 80 Kredse og en Valgmand pr. 2 000 Indbyggere i Stedet for en pr. 1 000. Men det, jeg fremlagde for det høje Ting, var ganske tydeligt dette: Hvilken Virkning vilde ved Valgene i 1920 og 1924 med 117 Valgekredse en Ændring som den foreslaaede have, og den havde den Virkning, som jeg gjorde gældende, at den gav Venstre en yderligere uberettiget Fordel, og det er altsaa ikke modbevist, saaledes som man forsøger at give Udtryk for det, aldeles ikke, ved de Bemærkninger, der der er fremsat.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til de ærede Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Elgaard talte om, at hvis man vilde Folkestyret det vel, saa skulde man skabe et regeringsdygtigt Flertal herinde, og der er jo ingen Uenighed mellem det ærede Medlem Hr. Elgaard og mig om, at et mere regeringsdygtigt Flertal, et fast, regeringsdygtigt Flertal vilde være et Gode. Blot kan det maaske synes, at det er en Smule ejendommeligt, at denne Utilfredshed med den nuværende Tingenes Tilstand kommer fra det ærede Medlem Hr. Elgaard, og særlig smigrende for den højtærede Regering kan det jo ikke være.

Men videre skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard, at man vil jo ikke fra Venstres Side — det er Gang paa Gang paavist — et saadant fast Regeringsflertal, og tror det ærede Medlem Hr. Elgaard, at han kan skabe et fast Regeringsflertal ved en Valglovsændring? Alle de Valglovsforslag, den højtærede Indenrigsminister har fremsat, viser, at der overhovedet ikke er Tale om noget fast Regeringsflertal. Nej, der er kun Tale om en eneste Ting: at forsøge at stræbe hen derimod ved at sige: Nu maa vi lade de mindre Ting fare og presse det alt sammen op i en Kamp mellem de to store Partier. Men vilde Resultatet, naar vi var færdige, efter Ministerens Forslag, efter det, det ærede Medlem Hr. Elgaard selv ønsker, blive stort set anderledes? Ubetinget ikke. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Elgaard, at hvis han ønsker at gaa de Veje, han der nævnte, skulde han marchere paa en ganske anden Maade.

Jeg har allerede understreget, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg klart og tydeligt har stillet sig paa det Standpunkt, at vi skulde have et flydende Antal Sup-